

OLIKA

ISPORTEN

ELDEN KOMMER

Jonna Berggren

Titlar i serien Isporten:

ISPORTEN Mörkt vatten (del 1)
ISPORTEN Andra sidan (del 2)
ISPORTEN Fångade (del 3)
ISPORTEN Elden kommer (del 4)

Fler böcker kommer, håll koll på www.olika.nu!

OLIKA
FÖRLAG

Böcker ut & in – ut med stereotyper – in med möjligheter!

OLIKA förlag AB 2017
www.olika.nu
ISPORTEN Elden kommer
Skrivit: © Jonna Berggren
Form: Hanna Zimmerman Lamby
Karta: © Martin Hedvall
Tryck: Lettland 2017
Andra utgåvan, första tryckningen
ISBN: 978-91-88347-23-7

*Det här är en omarbetad version av boken
Isporten: Flygarnas kamp*

ISPORTEN

ELDEN KOMMER

Jonna Berggren

Reliktens flykt

Egil och Akiiron stod på en höjd och såg ut över havet. Bränningarna slog hårt mot klipporna nedanför dem. På ett skär en bit ut i havet vilade några sälar. När en större våg slog upp makade sälarna på sig och flyttade närmare varandra.

Egil vred på huvudet och tittade på sin vän. Trots att de tillhörde två olika folkslag hade de mer gemensamt än om de vore bröder.

Det hade bara gått ett par veckor sedan de i all hast lämnat Skjalfheim och det fasansfulla som hänt där. Ändå var det som om Akiiron hade åldrats flera år. Hans ansikte var avmagrat och anletsdragen mer markanta.

Egil kände en svag rörelse i ränseln, som hängde tungt på hans rygg. Direkt påmindes han om varför de var här. Det var ränselns innehåll som var orsaken till deras långa och farofyllda resa till Yttergård. Egil lade sin hand på vännens axel.

– Här måste vi skiljas åt.

– Skiljas åt, sa Akiiron och vände ansiktet häftigt mot honom och stirrade. Vad menar du?

– Dit jag ska kan inte du följa med, svarade Egil. Vänta på mig i Gnipahålan.

Akiiron kunde inte sluta stirra. Han ville inte tro det han just hade hört. Men Egil mötte lugnt Akiirons vilda blick. Och i Egils ögon fanns bara ett lugnt allvar. Plötsligt kände Akiiron hur trött han var och hur hårt den långa vandringen till Yttergård hade slitit på hans kropp. Det skulle bli skönt att få vila och kanske till och med få äta sig mätt. Akiiron skämdes över att han så snabbt gav med sig. Han borde ha insisterat på att få dela bördan ända fram. Men den var inte hans, det hade pantarken gjort tydligt. I dödsögonblicket hade hon anförtrott Egil en hemlighet, och det var till honom hon hade överlämnat relikten.

Akiiron visste att ansvaret vilade tungt på Egil och hade gjort allt för att hjälpa sin vän. Han sneglade på Egils ränsel och såg att något rörde sig där inne. Det var en både mäktig och magisk uråldrig varelse som få hade sett och som måste skyddas till varje pris.

– Nå, vad väntar du på? frågade Akiiron, plötsligt otålig.

Han hörde att tonen var vass och log ursäktande.

– Jag menade inte ...

– Det vet jag att du inte gjorde, avbröt Egil. Kom, vi sätter oss i lä och äter lite först.

Det fanns inte mycket mat kvar, bara lite torkat kött och några mjuka rovor, men vad som helst var bättre än att gå hungrig, och även den enklaste kost smakade gott. När de hade svält den sista tuggan med lite friskt källvatten tog de farväl.

– Vänta i tre dagar, inte längre, sa Egil allvarligt. Sedan måste du ge dig av till Glitterheim och underrätta drottningen.

– Hål Isula? Hon är ju inte vår ledare, sa Akiiron. Hon är isfolkets drottning, inte de nio mästarnas.

– Jo, det är hon! Nu när pantarken är död finns ingen annan. Om jag inte kommer tillbaka måste du underrätta drottningen.

Akiiron nickade men sa inget.

– Lova! uppmanade Egil.

– Jag lovar, svarade Akiiron.

– Jag vill ge dig en sak, sa Egil, tog av sig sitt halsband och höll fram det mot Akiiron.

– Det som du fick av din far? Det kan jag inte ta emot!

– Jag vill att du ska ha det, stod Egil på sig och kramade om honom.

Akiiron kramade hårt tillbaka. Tanken på att Egil kanske inte skulle kunna återvända plågade honom.

Egil fortsatte ensam fram till den lilla viken som var sammanbunden med havet via en smal kanal. Havet brusade bakom klipporna, men här var vattnet lugnare och nästan välkomnande. Han stod på stranden och samlade mod.

Relikten rörde på sig igen. Den var mer otålig nu och snodde runt i den trånga ränseln. Egil tog den av sig och snörade upp den.

Ett par fingrar grep om kanten och två små ögon plirade ut. Egil vidgade öppningen ytterligare och

varelsen kröp ut. Den ställde sig bredvid Egil och spanade ivrigt ner i vattnet.

Utan förvarning tog den ett skutt och dök. Det gick så fort att det inte fanns tid att fundera. Egil tog sats och kastade sig efter. Vattnet omslöt honom och han öppnade ögonen.

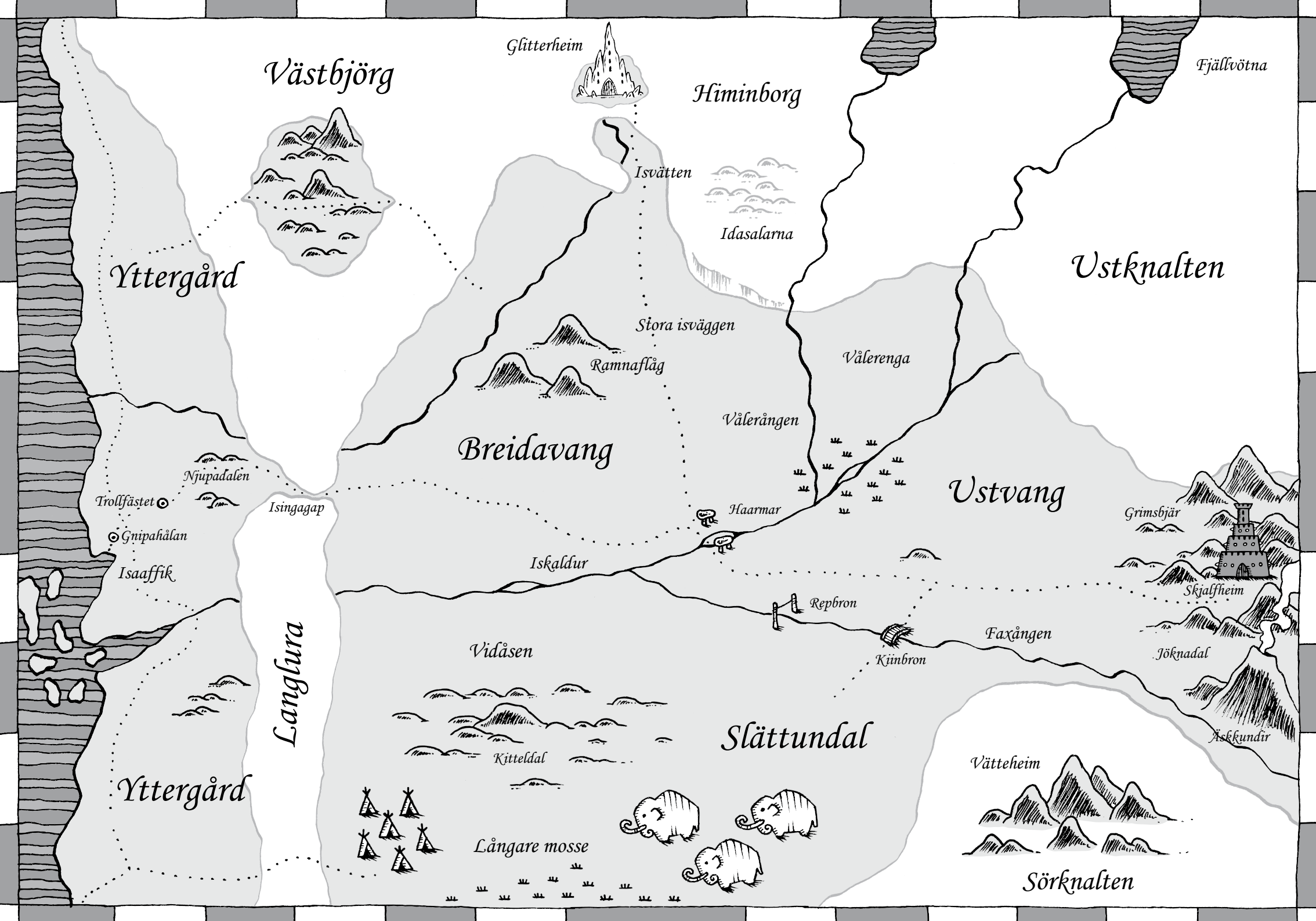
Det dröjde en stund innan ögonen vant sig, men sedan såg han något som simmade ner mot botten. Det måste vara relikten, tänkte han och sparkade ifrån med benen. Konstigt nog blev det allt ljusare ju längre ner han kom. Ett starkt sken stack honom i ögonen, och vattnet kändes med ens ljummet.

Resan över Himinborg

Jamina kunde äntligen slappna av. De satt alla hopträngda på flygarens rygg och lämnade Himinborg och Ondskan bakom sig. Det var en imponerande varelse på vars rygg både Jamina, Milo, Maya och vännen Mimurin fick plats, jämte Vandraren, flygarens ryttare.

Hon kände flygarens muskler arbeta under sig. Utmattad kämpade hon för att hålla sina tunga ögonlock öppna. Den iskalla och piskande vinden hjälpte henne att hålla sig vaken. Hon hade aldrig sett en inlandsis så väldig som den här och ville inte släppa den med blicken. Inlandsisen, eller jökeln, som människorna här kallade den, var inte alls så platt som hon hade föreställt sig. Här och var genomkorsades den av sprickor och djupa raviner. Jamina tryckte nöjt ner fingrarna i flygarens sträva päls. Det skulle ha varit svårt, kanske omöjligt, att ta sig fram till fots där nere, tänkte Jamina. Hon sträckte på sig och spanade norrut. Höga och spetsiga berg stack upp ur isen, och något som liknade vatten blänkte i fjärran.

Det pirrade och bubblade inom Jamina. Kraften från Isandens tecken fanns fortfarande kvar i kroppen. Om igen upplevde hon striden hon just vunnit. Hur de väldiga isblocken for genom luften och landade framför

Västbjörg

Glitterheim

Himinborg

Fjällvöttna

Isvätten

Idasalama

Ustknaalten

Yttergård

Stora isväggen

Ramnaflåg

Vålerenga

Breidavang

Vålerången

Ustvang

Njupadalen

Trollfästet

Isingagap

Grimsbjär

Gnipahålan

Isaaffik

Haarmar

Skjalffheim

Iskaldur

Repbron

Faxången

Langlura

Vidåsen

Kinnbron

Jökndal

Yttergård

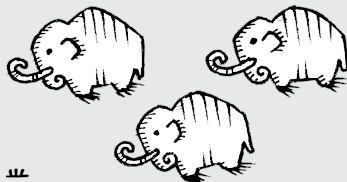
Slättundal

Askkundir

Vätteheim

Långare mosse

Sörknaalten

författare

Jonna Berggren bor i Varberg tillsammans med sin familj, hund och katt. Tidigare bodde Jonna i Frillesås där bokens Jamina och Milo också bor, och i närheten finns Fjärås bräcka, en israndsbildning som den mäktiga inlandsisen skapade för 14 000 år sedan. Det är den som har inspirerat Jonna till Isportenserien, liksom hennes arbete som biolog och lärare.

"I mina böcker vill jag blanda magi och mystik med vardag. Jag vill att du som läser ska känna samma känslor som Jamina och Milo och genom dem få uppleva Islandet med sina mammutar, flygare, vättar och troll. Jag inspireras mycket av naturen när jag skriver, men också av min farmor som var uppväxt på den tid då sällsamma varelser fanns. Genom mina böcker får vi veta att de verkligen finns, men också varför vi så sällan ser dem."

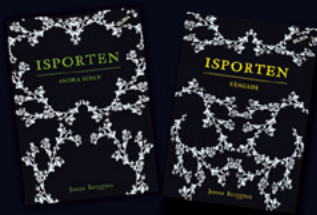
Isvärlden är en värld inspirerad av hur det kan tänkas ha varit under förhistorisk tid och av seder och bruk från ursprungsbefolkningar, som till exempel inuiter. Världen är naturligtvis helt påhittad, men tanken är att skildra folk som lever i en hållbar samklang med naturen, och av jakt och fiske, utan moderna lösningar och även med utmaningen av att leva i en värld dominerad av kyla och is.

ISPORTEN

ELDEN KOMMER

Hela Islandets framtid står på spel. Jamina och Milo måste ta sig till vulkanen Äskkunir för att hämta hem de magiska eldstenarna. De som behövs för att hålla den sista isporten öppen mellan Islandet och vår egen värld. Men samtidigt vibrerar hela isvärlden av motsättningar, en kamp om makten verkar ofrånkomlig. Ondskan och isdrottningen samlar sina trupper, redo för en strid mot Islandets övriga folk och varelser.

"Bästsäljarkvalitet!"
Kim M. Kimselius

Fler titlar i serien
Isporten!

ISBN 978-91-88347-23-7

9 789188 347237

